

ลับมา

481

วันที่.....	๒๕ ๗ ๖ ๒๕๔๙
เวลา.....	๑๕.๐๑

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙

เรื่อง การขอพระราชทานอภัยไทยให้แก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เนื่องในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๕๘๕๘
ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙

- ลิستที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยไทย พ.ศ.
(๒) ร่างพระราชกฤษฎีการะยะหนึ่ง ที่ตรวจพิจารณาแล้ว
และแนบทึกข้อมูล ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงความว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราช
กฤษฎีการะยะหนึ่ง ที่ตรวจพิจารณาแล้ว แต่ไม่ได้รับการเห็นชอบโดยรัฐสภา และให้ส่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีการตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณา_r่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่าง
พระราชกฤษฎีการะยะหนึ่ง ที่ตรวจพิจารณาแล้ว (๑)

อนึ่ง โดยที่กรณีนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน สำนักงานฯ จึงแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยืนยัน
ความเห็นชอบมาอย่างสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรพิพพ์ ชาลา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

โทร. ๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙ ต่อ ๔๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๒๒-๕๗๖๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ลับมา

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการิจารณา,r่างพระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นั้น

ในการตรวจพิจารณา,r่างพระราชบัญญัตังกล่าว มีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมราชทัณฑ์) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญ) ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักกร雉เลขาธิการ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจพิจารณา,r่างพระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) การพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป (ร่างมาตรา ๕) ได้แก่

(๑.๑) ผู้ต้องกักขัง (ผู้ต้องโทษกักขังแทนไทยจำคุกหรือถูกกักขังแทนค่าปรับ) และผู้ต้องกักขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด และยังไม่ได้รับโทษกักขังแทนไทยจำคุกหรือยังไม่ได้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปในส่วนของโทษกักขังแทนไทยจำคุกหรือในส่วนของการกักขังแทนค่าปรับด้วย

(๑.๒) ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

(๑.๓) ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ (ผู้ได้รับการพักการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร หรือได้รับการลดวันต้องโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์)

(๒) การพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป (ร่างมาตรา ๖) ได้แก่

(๒.๑) ผู้ต้องโทษจำคุกซึ่งมีโทษจำคุกที่จะต้องได้รับเหลืออยู่ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒.๒) คนพิการ หรือทุพพลภาพ คนเจ็บป่วย หญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก คนมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ ผู้ต้องโทษจำคุกครั้งแรกที่มีอายุยังไม่ครบปีสิบปี บริบูรณ์ และนักโทษเด็ดขาดซึ่งเยี่ยมที่มีโทษจำคุกเหลืออยู่ไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๓) การพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ได้แก่ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการลงโทษในทุกความผิด (ร่างมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

ฉบับแก้ไข

(๔) ผู้ที่ไม่ได้รับพระราชทานอภัยไทย ได้แก่

(๔.๑) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเกินกว่าแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ภายหลังวันที่พระราชบัญญัติการพระราชทานอภัยไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๔.๒) ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น

(๔.๓) นักโทษเด็ดขาดชั้นเลวหรือชั้นเลวมาก (ร่างมาตรา ๑๑)

(๕) ให้มีคณะกรรมการท่าน้ำที่ตรวจสอบและส่งรายชื่อผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยไทย (ร่างมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕)

ทั้งนี้ ในการตรวจพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้อยคำเล็กน้อยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สรุปได้ดังนี้

๑. ได้แก้ไขเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติโดยเพิ่มเติมข้อความว่า “เพื่อเป็นการถวายพระราชกุศล และเพื่อ...” ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเขียนเหตุผลในพระราชบัญญัติการพระราชทานอภัยไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติการพระราชทานอภัยไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยได้พิจารณาเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำว่า “วโรกาส” และ “โอกาส” ซึ่งผู้แทนสำนักราชเลขานธิการได้ชี้แจงว่า ทั้งสองคำมีความหมายอย่างเดียวกัน โดย “วโรกาส” เป็นคำที่หน่วยงานราชการนิยมใช้ในการเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถาบันราชวงศ์ ส่วน “โอกาส” เป็นคำพระราชนิยม และสำนักราชเลขานธิการจะใช้คำนี้ในการทูลเกล้าฯ ถวายเรื่องต่าง ๆ แต่กรณีนี้ รัฐบาลได้กำหนดชื่องานอย่างเป็นทางการไว้แล้ว ดังนั้น หากจะใช้ถ้อยคำตามร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอมา ก็ไม่ชัดข้องแต่ประการใด

๒. ได้แก้ไขเพิ่มเติมนบทอาศัยอำนาจ โดยอ้างบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับแบบการร่างกฎหมายของสำนักงานฯ

๓. ได้แก้ไขวันใช้บังคับพระราชบัญญัติจากการกำหนดให้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นการกำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒) ทั้งนี้ เพื่อให้สำนักราชเลขานธิการมีระยะเวลาเพียงพอในการดำเนินการทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะเร่งดำเนินการเป็นการด่วนต่อไป

๔. ได้แก้ไขบทนิยามในร่างมาตรา ๓ ดังนี้

๔.๑ คำว่า “ผู้ต้องกักขัง” ได้ตัดข้อความในส่วนท้ายที่ว่า “และให้หมายความรวมถึง ผู้ที่อยู่ระหว่างต้องโทษจำคุกและมีโทษกักขังรวมอยู่ด้วย” ออก โดยนำไปกำหนดไว้ให้ชัดเจนในร่างมาตรา ๕ วรรคสอง

ฉบับมาก

๔.๒ คำว่า “ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ” ได้แก้ไขเพิ่มเติมความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นดังนี้ “...หมายความว่า ผู้ต้องโทษปรับที่ศาลเมืองคำสั่งอนุญาตให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับตามมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

๔.๓ คำว่า “ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุณประพฤติ” ได้เพิ่มเติมข้อความในตอนท้ายให้ชัดเจนว่าเป็นกรณีการมิได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษ หรือการลดวันต้องโทษจำคุก ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๕. ได้แก้ไขร่างมาตรา ๕ ที่กำหนดเงื่อนไขของผู้ต้องราชทัณฑ์ที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าจะต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการติดต่อกันไปจนถึงวันที่ศาลออกหมายลั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ เว้นแต่ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ และผู้ได้รับการปล่อยตัวคุณประพฤติ โดยตัดคำว่า “...ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ...” ออก เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๖. ได้แก้ไขร่างมาตรา ๕ โดยกำหนดให้ผู้ต้องกักขัง ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ และผู้ได้รับการปล่อยตัวคุณประพฤติได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการตามร่างมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้ศาลพิจารณาออกหมายลั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือยกเลิกคำสั่งให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ

ส่วนกรณีผู้ต้องกักขังได้กำหนดให้ครอบครุ่นถึงกรณีของผู้ต้องกักขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดและยังไม่ได้รับโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือยังไม่ได้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปในความผิดดังกล่าวด้วย เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย

๗. ได้แก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๖ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ของผู้ที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๘. ร่างมาตรา ๑๑ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ของนักโทษเด็ดขาดที่ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษ และร่างมาตรา ๑๓ ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ และขั้นตอนการดำเนินการดังกล่าว ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๔๙

ฉบับมาก

ฉบับทดลอง

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๒๗๑/๒๕๔๙

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกាភรราชทานอภัยไทย
พ.ศ.

หลักการ

พระราชทานอภัยไทยแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์

เหตุผล

เนื่องในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙
นับเป็นอภิลักษิตกาลสำคัญ สมควรพระราชทานอภัยไทยแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อเป็นการถวายพระราชกุศล
และเพื่อให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นกลับประพฤติดี เป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ
สืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ฉบับทดลอง

ฉบับมาก

ร่าง

พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษ

พ.ศ.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชนิรันดร์เห็นว่า เนื่องในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ นับเป็นอภิลักษิตกาลสำคัญ สมควรพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นกลับประพฤติดี เป็นผลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗๑ และมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา ๒๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ อันเป็นกฎหมายที่มีบันบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ต้องโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

“ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ” หมายความว่า ผู้ต้องโทษปรับที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับตามมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ฉบับมาก

ฉบับภาษาไทย

“ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งเป็นผู้ได้รับการพักการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร หรือได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ ซึ่งมิได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษหรือการลดวันต้องโทษจำคุกก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า ผู้ซึ่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเป็นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ หรือนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร

“กำหนดโทษ” หมายความว่า กำหนดโทษซึ่งศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาและระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด หรือกำหนดโทษตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษ หรือกำหนดโทษดังกล่าวที่ได้ลดโทษลงแล้วโดยการได้รับพระราชทานอภัยโทษหรือโดยเหตุอื่น

“ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก” หมายความว่า ต้องโทษเพราะอุกคាលพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ว่าในกรณีความผิดใดเดียวหรือหลายคดี โดยมิได้อุกคាលพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการ หรืออุกคักขังไว้ในสถานที่หรือที่อาศัยที่ศาลหรือทางราชการกำหนดในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับติดต่อกันไปจนถึงวันที่ศาลอุกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งปล่อยหรือลดโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ และผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

มาตรา ๕ ผู้ต้องโทษดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

- (๑) ผู้ต้องกักขัง
- (๒) ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ
- (๓) ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

กรณีผู้ต้องกักขังตามวรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด และยังไม่ได้รับโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือยังไม่ได้อุกคักขังแทนค่าปรับ ให้ผู้ต้องกักขังนั้นได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป ในส่วนของโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือในส่วนของการกักขังแทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ว่าในกรณีความผิดใดเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ร่วมกันไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(๒) ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้
(ก) เป็นคนพิการโดยตาบอดทั้งสองข้าง มือหรือเท้าด้านทั้งสองข้าง หรือเป็นบุคคลซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าเป็นคนพิการ มีลักษณะอันเห็นได้ชัด

ฉบับมาตรา

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง โรคไตวายเรื้อรัง โรคมะเร็งระยะสุดท้าย โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง(โรคเอดส์)ระยะสุดท้าย หรือโรคจิต ซึ่งทางราชการได้ทำการรักษามาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามเดือนในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคน ได้ตรวจสอบเป็นเอกฉันท์ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้ และไม่ว่าในกรณีความผิด คดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่าสามปี หรือไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ค) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียว หรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ง) เป็นคนมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำ ในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุก มาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของโทษ ตามกำหนดโทษ

(จ) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และมีอายุยังไม่ครบยี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือ ทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือ หลายคดีต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษ ตามกำหนดโทษ หรือ

(ฉ) เป็นนักโทษเด็ขาดชั้นเยี่ยม และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี โทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่รวมกันไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๗) ภายใต้บังคับมาตรา ๕ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ นักโทษ เด็ขาดชั้นมีได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปตามมาตรา ๖ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกสี่สิบปี โดยให้นับแต่วันที่ ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๓) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้น นักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๒
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๓
ชั้นดี	๑ ใน ๔
ชั้นกลาง	๑ ใน ๕

ลั้นมาก

(๔) ผู้ต้องโทษจำคุกเพราความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทและในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่มีคดีอื่นไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดีที่ต้องรับหรือจะต้องรับโทษจำคุกอยู่ด้วย ให้ลดโทษจากกำหนดโทษลง ๒ ใน ๓

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามบัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ได้รับการลดโทษตามมาตรา ๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๓
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๔
ชั้นดี	๑ ใน ๕
ชั้นกลาง	๑ ใน ๖

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่เกินแปดปี ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๕
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๖
ชั้นดี	๑ ใน ๗
ชั้นกลาง	๑ ใน ๘

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๗ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

ฉบับมาก

(๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ได้รับการลดโทษตามมาตรา ๗
(๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษ
เด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๖
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๗
ชั้นดี	๑ ใน ๘
ชั้นกลาง	๑ ใน ๙

มาตรา ๑๑ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษ
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต
หรือประหารชีวิต ภายในหลังวันที่พระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับ
ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย
หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการ
ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต
และประสาท

(๒) ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือ
มาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น

(๓) นักโทษเด็ดขาดชั้นเลวหรือชั้นเลวมาก

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับ
การแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำแล้วไม่น้อยกว่านึ่งปีในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษอีกหนึ่งปี

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่หรือตุลาการ
ศาลทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน และพนักงานอัยการแห่งท้องที่หรืออัยการทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน
รวมสามคนเป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษและส่งรายชื่อ
ต่อศาลแห่งท้องที่ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวก
แก่ศาลแห่งท้องที่นั้นพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำงาน
บริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ซึ่งถูกลงโทษจำคุกตามคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายซึ่งจะได้รับ
พระราชทานอภัยโทษ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบและส่งรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จ
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่ง
ปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

ฉบับ

เมื่อได้มีหมายหรือคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือคำสั่งยกเลิกการทำทำงานบริการสังคม หรือทำงานสามารถประযุชน์แทนค่าปรับแล้ว ให้คณะกรรมการท่านบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษ เก็บไว้ที่เรือนจำหรือทัณฑสถานหนึ่งฉบับ ส่งศาลหนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงยุติธรรมหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ ถวายอีกหนึ่งฉบับ

ถ้าการแต่งตั้งกรรมการบางคนจะไม่สะดวกในการปฏิบัติ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวาระคนหนึ่งหรือวรรณสอง ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณาในจังหวัดที่ขาด

มาตรา ๑๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษและลงรายชื่อต่อศาลทหารกรุงเทพ ศาล盆หลาหาร หรือศาลจังหวัดทหาร แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลทหารดังกล่าวพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำทำงานบริการสังคมหรือทำงานสามารถประยุชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ให้ gamma ๑๓ วรรณสองและวรรณสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้มาใช้บังคับ แก่นักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสมองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ฉบับ

ฉบับมา

บัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบุญภูมิการพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.

(๑) ความผิดในภาค ๒ ความผิด แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ลักษณะ ๑/๑ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

มาตรา ๑๓๕/๑ ถึงมาตรา ๑๓๕/๔

ลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม

หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

มาตรา ๒๐๐ วรรคสอง มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒

ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๓

ลักษณะ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยด้วยต่ำประชาชน

มาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๒๒

และมาตรา ๒๒๔

ลักษณะ ๘ ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา ๒๗๖ วรรคสอง มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ

มาตรา ๒๗๗ ตรี มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓

ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต

มาตรา ๒๘๘ และมาตรา ๒๘๙

หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย

มาตรา ๒๙๗ และมาตรา ๒๙๘

ลักษณะ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภาพ

มาตรา ๓๑๓ ถึงมาตรา ๓๑๕ และมาตรา ๓๑๗

ลักษณะ ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก รีดเอารัพย์ ซิงทรัพย์ และ^๑ ปล้นทรัพย์

มาตรา ๓๓๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓๙ ทวิ วรรคห้า

มาตรา ๓๕๐ วรรคห้า มาตรา ๓๕๐ ทวิ วรรคหนึ่ง

และมาตรา ๓๕๐ ตรี

หมวด ๓ ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา ๓๕๓

ฉบับมา

ລັບມາກ

- (໨) ດວາມຜິດຕາມມາດرا ๗๖ ວຣຄສາມ ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕອງການ ເຄື່ອງກະສຸນປິນ
ວັດຖະບົດ ດອກໄນ້ເພີ້ງ ແລະ ສິ່ງເທິຍອາວຸໂປິນ ພ.ສ. ۲۴៥୦
- (ຕ) ດວາມຜິດຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍປ່າສ່ວນແຫ່ງໜາດ ແລະ ກູ້ມາຍ
ວ່າດ້ວຍອຸທ່ານແຫ່ງໜາດ
- (ຖ) ດວາມຜິດຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍການປົ້ນກັນແລະ ປະບາບປ່າມການທຸຈົກ
- (ທ) ດວາມຜິດຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍການເສັນອາຄາຕ່ອທ່າຍງານຂອງຮູ້
- (ນ) ດວາມຜິດຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍການກົ່າມືທີ່ເປັນກຳລົງປະຊາຊົນ
- (ນ) ດວາມຜິດເກີ່ວກັບກາຍອຸທ່ານທີ່ໂດຍກຳລົງປະຊາຊົນ ຕ່ອກຫຼາຍຕ່ອກຫຼາຍ
ຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍການອາຄາພານີ້ ກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍການປະກອບຮູ້ກິຈເງິນທຸນ ຮູ້ກິຈລັກທັນ
ແລະ ຮູ້ກິຈເຄຣີຕົກຝົງຊີເວົ້ວ ທີ່ອີງກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍລັກທັນແລະ ລັກທັນ
ຊື່ກະທຳໂດຍກຽມກຳລົງປະຊາຊົນ
ຜູ້ຈັດການ ທີ່ອີງບຸດຄຸລິ ຊຶ່ງຮັບຜິດຂອບທີ່ມີປະໂຍ້ນເກີ່ວຂອງໃນການດຳເນີນງານຂອງສາບັນການເງິນນັ້ນ
- (ນ) ດວາມຜິດຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍຄວາມຜິດຂອງພັນການໃນອົງການທີ່ອີງທ່ານຂອງຮູ້
ທີ່ອີງຄວາມຜິດຕ່ອທ່ານທີ່ທີ່ຫຼັງຈິກຕ່ອທ່ານທີ່ຕາມກູ້ມາຍອື່ນ
- (ນ) ດວາມຜິດເກີ່ວກັບກາຍລັກລອບໜີ ຖຸລາກາຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍຫຼຸກກາງ

ລັບມາກ